P. 8, 16, 2.

1. निरुत्साक् (निस् + 3°) m. Abwesenheit aller Thatkraft, Elein-muth: उत्साक्: सर्वदा कार्या निरुत्साके। न पत्नतः Habiv. 14493.

2. निरूत्साक् (wie eben) adj. f. श्रा ohne Thatkraft, der nichte su unternehmen wagt, keinen Muth habend, kleinmüthig MBu. 4,976. R. 1, 21, 6. 5,85, 20. 6,23,80. Катыз. 15,59. Райбат. 123,28. ed. orn. 63, 18. Hit. II, 6. पलायनकृतात्साका निरूत्साका दिष्डाये keinen Muth habend die Feinde zu besiegen MBu. 7,1886 — Miak. P. 18,18.

निहत्सुक (निस् + 3°) 1) adj. f. ह्या unbesorgt, ruhig Ané. 10,14. MBH. 12, 7122. R. 3,66,18. kein heftiges Verlangen tragend nach (प्रति): ममापि कावसुतामनुस्मृत्य मृगयां प्रति निहत्सुकं चेत: Cix. Cu. 30,5. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Raivata Harv. 433. eines der Saptarshi unter dem 13ten Manu 486.

निहृद्क (निस् + 3°) adj. wasserlos P. 6,2, 184.

निरुद्ध 1) partic.s.u. रूध् mitनि. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBs. 1,6999.
निरुद्ध गुर्र ) m. Mastdarmverengerung Suça. 1, 292, 18.
Auch संनि॰ 2,121,19.

निरुद्धति इ. ध. उद्धतिः

নিচ্ছসক্ষা (নি° + স°) m. Verengerung der Harnröhre Suça. 1, 292, 12 (wo fälschlich ° ব্ৰক্ষা). 297, 5. 2, 121, 9. 19.

निम्धम (निम् + 3°) adj. f. खा der sich nicht anstrengen will, untätig, der die Hünde in den Schooss gelegt hat, träge MBs. 5, 487 t. 8, 420 t. Hantv. 13535. R. 4,9,49. 6,23,30. Kull. zu M. 9,302.

निरुचांग (निस् + 3°) adj. der sich nicht anstrengt, sich gehen lässt: यदा न प्रतियोद्धारस्त्रयोः सत्तीक् के च न । निरुचोंगा तदा भूखा विञ्ञक्राते उमराविव ॥ Sund. 4,8. kleinmüthig: शरैः कृता निरुचोंगाः R. 8,21,16. Buie. P. 8.8,29.

निरुद्धिम (निस् + 3°) adj. unausgeregt, ruhig, unbesorgt MBB. 1, 5556. 3,2605.8764. 4,989. Hauv. 677. R. 6,16,81.

निम्हेग (निम् + 3°) adj. dass. MBu. 5,7587. श्राजको जनपदे दुर्वला-न्वलवत्तराः । भतपत्ति निम्हेगाः in aller Ruhe R. Gonn. 2,69,28.

निरूपक्रम (निस् + 3°) adj. anfangslos Baic. P. 6,9,44.

निरुपद्रव (निस् + उप॰) adj. f. য় 1) der mit keinem Unfall —, mit keiner Widerwärtigkeit zu kämpfen hat, dem es wohl ergeht: निरु संचयवान्कश्चिद् एयते निरुपद्रव: MBH. 3, 94. Райкат. II, 125. R. 6,84, 1. नित्यपुष्पपत्नाश्चिव पाद्पा निरुपद्रवा: MBH. 12, 951. निरुपद्रवाणि नः कर्माणि प्रवृत्तानि भवत्ति ungestört Çâx. 31, 8. — 2) von dem oder von wo aus kein Unfall, keine Widerwärtigkeit ausgeht, Niemand Etwas zu Leide thuend: श्रमात: स्पाद्नादाता संमती निरुपद्रव: । शिष्टी न शिष्ट्रवत्स स्पाद्राख्यणा अव्याद्यत्कावि: ॥ MBH. 5, 1612. keine Gefahr darbietend, sicher: निम्ना: संब - Тах. 1, 40. स्थान Райкат. 74, 20. 264, 25. von Gestirnen, die kein Unheil verkünden: विमले च प्रकाशित विशाखि निरुपद्रव R. 5,73, 56. Varia. Bar. S. 18, 7. 23, 9. Hier spielen beide Bedeutungen in einander über, da die unglückverheissenden Gestirne selbet als leidend gedacht werden.

निरूपद्रवता (vom vorherg.) f. Gefahrlosigkett, Sicherhett: निरूपद्रव-तया राष्ट्रं च वृद्धिमेति Kull. zu M. 8,802.

निरुपद्रत (निस् + उप °) adj. keine widerwärtigen Brecheinungen

zeigend, von Gestirnen Vanis. Bas. S. 97, 12.

निरूपिंघ (निस् + उप °) adj. ohne Falsch, ehrlich, bleder: °डीवनता Davaras. 88, 15. adv. in °पालितप्रकृतिक Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 6, Cl. 17.

निह्मपिशिष (निस् + उपधि - शेष) adj., über dessen Bedeutung bei den Buddhisten Buanour in seiner Intr. 590. fgg. nachzusehen ist.

निरूपपत्ति (निस् + 3°) adj. unangemessen Madusam. 5, 41. Davon nom. abstr. ंस n. 45.

निरूपेपद (निस् + उप°) adj. kein begleitendes Wort (s. u. उपपद) bei sich habend Kull. zu M. 2,125.

निरुपद्मव (निस् + उप°) adj. 1) keine Störungen erleidend: कर्माणि Çâx. 31, 3, v. l. — 2) kein Unheil bringend, von Çiva Çıv.

निकृषभाग (निस् + उपः) adj. nicht geniessend Simmuan. 40.

निह्म (निस् + उपमा) 1) adj. f. श्रा seines Gleichen nicht habend Harr. 16237. R. 2,34, 1. Buath. 2,9. Ràsa-Tar. 4,371. Paar. 22,18. — 2) m. ein best. giftiges Thier (गिधिस्क) Suga. 2,289, 18, wo faischlich निज्ञ gedruckt ist.

निरूपलें (निस् + 3°) adj. steinios gaņa निरूद्कादि zu P. 8,8,184. निरूपलेप (निस् + 3°) adj. nicht beschmiert Vjotp. 184.

निरूपसर्ग (निस् + 3प°) adj. keine widerwärtigen Erscheinungen zeigend: यक्ा: Vanán. Ban. S. 21, 17.

निरूपस्कृत (निस् + उप ) adj. unverdorben MBa. 12,9079. शमेन त-पसा चैव भत्त्रया च निरूपस्कृत: । पुद्धात्मा ब्राव्सपा: 9768. 14,1295. HAaiv. 11184.

निरूपक्त (निस् + उप ) adj. unversehrt, keine widerwärtigen Brecheinungen seigend: पत्तपञ्जव V Aulh. But. S. 47,5. निरूपकृते वृत्ते नीउ:

নিম্বাভ্য (নিম্ + 3°) adj. f. হ্বা nicht mit den Augen wahrsunehmen, immateriell MBs. 13, 1101. নির্ Vlju-P. in Verz. d. Oxf. H. 49,b,20. Schol. bei Wilson, Sinksijak. S. 31. Bei der letzten Schreibart hat man offenbar হ্বব vor Augen gehabt; vgl. নিহ্বব (wohl auch নিম্বাভ্য) unreal, false, non-existent Coleba. Misc. Rss. I, 397.

निक्तपाधिक (निस् + 1. उपाधि) adj. ohne Attribute Çaffa. zu Bah. Às. Up. S. 173. Balg. P. 8,12,8.

निरूपाप (निस् + 3°) adj. zw Nichts führend, vergeblich: उच्छिन्यमानो बलिना निरूपापप्रतिक्रिय: Kim. Niris. 11,28.

निकृति (von वप् mit निस्) f. = निर्वाप Schol. 2n Kåts. Ça. 92, 14. निर्मेट्य (wie eben) adj. auszustreuen, auszugiessen: क्विस् TBa. 1, 1, 4, 4. 8, 8, 3.

নিম্ম্নিয় (নিম্ + 3°) adj. ohne Kopfbinde, - Turban, mit entblösstem Hampte Rića-Tar. 2,161.

নিম্অন্ (নিম্ + 3°) adj. keine Wärme von sich gebend, kalt ansufühlen Hanv. 2601: MBH. 14.476 (নির্). Davon nom. abstr. নিম্- আর n. 12, 11718.

নিত্রত s. u. 1. করু mit নিম্. Nach Wilson 1) adj. a) conventional, accepted, (as the meaning of technical words or names in opposition to their etymological sense alone.). — b) unmarried (doch wohl nur fem., d. i. নিম্ + কতা). — c) inherent. — 2) m. a) the force or application